

A finals de la dècada de 1960 Josep M. Gilberte començà a Sabadell la seva activitat com a auditor comptable; per tant, coneix de primera mà els dèficits de l'època: "En aquells anys i fruit d'unes circumstàncies polítiques especials, es produí un retard generalitzat en força activitats i aquesta era una més. Als anys 60 i 70 l'empresari del país no creia necessari ensenyar a ningú els seus números i la comptabilitat estava molt poc professionalitzada. Els balanços no tenien, en la majoria dels casos i companyies, cap credibilitat, sinó que tot depenia de la solvència suposada de l'empresari. Tots recordem aquells empresaris que portaven els seus balanços al banc de torn i el director els deia 'Bé, però vostè firmarà personalment la pòlissa, oi?' Per altra banda la fiscalitat es reduïa a quatre impostos indirectes mal contats, mentre que la imposició directa es pagava d'acord amb unes figures anomenades Evaluación global i Tarifa Quinta de Utilidades, i en cap cas era necessària la comptabilitat. Els qui teníem inquietuds en temes de microeconomia o economia d'empresa, vèiem com les grans multinacionals de l'època que s'instal·laven al nostre país es feien revisar els comptes per professionals, generalment anglesos, amb tècniques adequades per donar fe dels estats financers, mentre els economistes del país havíem de fer miracles perquè algú fes cas de la informació que donàvem."

Persones com en Josep M., professionals preocupats per avançar en l'homologació de l'economia, juntament amb l'evolució de la mentalitat de l'empresariat, han contribuït a l'actualització de la situació a casa nostra. Indubtablement, l'industrial ha jugat un paper preeminent: "Ha tingut un protagonisme molt important i actiu en aquest canvi. La necessitat d'homologar les nostres empreses a les de la resta de l'entorn va obligar a un canvi en profunditat i ràpid amb independència de la política del moment. Cal tenir en compte que el món econòmic ha evolucionat en aquests últims vint anys a tanta velocitat que la majoria de lleis varen quedar endarrerides i això obligà els professionals del món empresarial a una constant autoformació i posada al dia. Un exemple proper és l'ús d'Internet. Es mouen milions i milions d'unitats monetàries en transaccions econòmiques realitzades a la xarxa i tenim força dificultats per establir-ne el control i la tributació. Per naturalesa, les lleis s'han de promulgar des de la reflexió i l'estudi, però l'evolució econòmica és tan ràpida que dissortadament poden quedar endarrerides amb facilitat."

Ja a primers dels anys setanta, quan en Josep M. crea la seva assessoria, distingeix dues funcions professionals. D'una banda el món de la microeconomia, on s'inclouen els aspectes fiscals, i d'altra, l'auditoria i la revisió de comptes. "Vaig intuir, ja llavors, la contradicció que podria suposar l'assessorament econòmic i fiscal i la funció d'auditor de comptes. Per aquest motiu juntament amb uns companys procedents del camp universitari vam crear una companyia específica per a temes auditors desvinculada dels nostres despatxos professionals. Així neix la firma ABGL Auditors, amb total independència i a la qual vam dotar d'equips directius propis absolutament desvinculats de nosaltres, a fi i efecte que poguessin emetre les seves opinions amb llibertat. Crec que això és el més just perquè l'informe de l'auditor ni és apèndix de

la fiscalitat ni s'emet amb la intenció de fer content l'empresari que el rep. El que es pretén és que ell mateix i terceres persones confiïn plenament en la informació econòmica de la certificació emesa, una informació que aquest empresari ha d'analitzar per prendre decisions a casa seva i que a la vegada ha de poder posar a disposició de tercers com a garantia del bon funcionament de la companyia." Les funcions d'assessorament d'empreses relacionades amb el món de la microeconomia i de la fiscalitat tenen un desenvolupament molt determinat: "Nosaltres disposem d'un equip de professionals i ens movem en els àmbits juridicofiscals, econòmics i comptables, i la nostra especialitat són les empreses petites i mitjanes que representen la base de l'economia del país. En aquest camp es tracta de seguir les activitats econòmiques ordinàries, col·laborar en la presa de decisions empresarials i en l'anàlisi de les seves conseqüències a mig i llarg termini i planificar el futur de la companyia. Avui temes com les fusions, escissions, concentracions empresarials, compra i venda d'empreses, ordenacions de patrimonis familiars, fiscalitat internacional i especialment comunitària... obliguen a un fort domini de disciplines que fa vint anys ni tant sols s'intuïen i demanen un treball en equip molt professionalitzat. La presència d'economistes, juristes, etc. en força casos és obligatòria per a un despatx amb cara i ulls."

Pel que fa al comportament de l'Estat respecte a les auditories d'una companyia, Josep M. Gilberte comenta que "la hisenda pública, a part de ser un soci especial que pot rebre fins a un 48% dels beneficis, és un creditor tercer com qualsevol altre. La pretensió d'amagar-li o dissimular la situació real d'una companyia mitjançant enginyers comptables és encara una rêmora producte d'unes èpoques ja passades. La doble comptabilitat va perdent terreny i la veritat és que la hisenda pública, en inspeccionar les empreses auditades amb certificació positiva, pràcticament dona per suposada la qualitat dels registres comptables. Avui, la justificació de les comprovacions és la realitat de les despeses anotades a la comptabilitat i que aquestes siguin de debò deduïbles fiscalment d'acord amb allò que marca la legislació aplicable."

Vivim en l'estat del benestar, tenim una prestació social i uns serveis públics raonables que hem de sufragar entre tots. Als empresaris els pertoca una part important: "La democràcia i l'estat del benestar són força cars i exigeixen una col·laboració a través dels impostos. Avui hi ha un corrent molt favorable a endurir els indirectes que paguem via consum i a disminuir els directes que paga cada ciutadà, ja que la fiscalitat sobre els guanys és molt forta i això preocupa a qui en té per sobre de la mitjana. Sovint, l'empresari no està d'acord amb el repartiment de la part que li toca suportar sobretot si hi ha dubtes sobre l'ús o la distribució dels recursos. En certs casos li pot semblar injust i més si tenim en compte que l'Estat és un soci que va a beneficis, però no a pèrdues. Però tot això forma part de ser empresari. Ja sabem que una de les seves principals característiques és fonamentalment tenir la capacitat d'enfrontar-se als fets ordinaris i d'assumir riscos extraordinaris per generar riquesa per a ell i al seu entorn."

“Les lleis s’han de promulgar des de la reflexió i l’estudi, però l’evolució econòmica és tan ràpida que poden quedar endarrerides amb facilitat”

Josep Maria Gilbete - Sabadell (Vallès Occidental)